

Саломея

Вайлд написав «Саломею» французькою, коли жив у Парижі взимку 1891 року. До постановки її почали готувати у Лондоні в червні 1892 року. Головну роль мала виконувати Божественна Сара – сорокасемирічна Сара Бернар. Однак цензура скасувала виставу на підставі того, що в ній було зображено біблійних персонажів, а це в англійському театрі було заборонено ще з XVI ст. Вайлд, певна річ, дуже обурився. Заборона на показ вистави у Британії тривала аж до 1931 року. Тож уперше її поставили у Франції, в театрі «Евр», осередкові символізму, в Парижі 1896 року. Режисувати її взявся Люньє-по – поборник поетичного театру і керівник «Евру». Сам Вайлд на той час уже був ув'язнений у Редінгській тюрмі за «особливо непристойну поведінку». Оскільки заборона вистави не поширювалася на публікацію тексту, Вайлд довірив переклад «Саломеї» на англійську своєму коханцю лорду Альфредові Дугласу, а Обрі Бердслі узявся створити до неї візуальний ряд. Переклад автора не задовольнив, тож він допрацював його. А ілюстрації Бердслі теж не пройшли цензуру як надто непристойні для публікації. Відтак «Саломея» побачила світ спершу французькою (1893 рік), а потім англійською (1894 рік). Після Вайлдової смерті у 1900 році «Саломею» на теренах Європи спіткала неабияка популярність, а в 1905 Ріхард Штраус написав за нею оперу.

САЛОМЕЯ

ОСКАР ВАЙЛД

Ілюстрації Обрі Бердслі

OSCAR WILDE

THE PLAYS

Wordsworth Editions
2000

ОСКАР ВАЙЛД

САЛОМЕЯ

*З англійської переклала
Катерина Міхаліцина*

ЛЬВІВ

УДК 821.111:82-21
В-14

Оскар Вайлд
САЛОМЕЯ

П'єса

З англійської переклала Катерина Міхаліцина

Перекладено за виданням:

«*The Plays of Oscar Wilde*» *Wordsworth Classics*

480 pages, *Wordsworth Editions Ltd* (April 30, 2000)

ISBN-10: 1840224185

ISBN-13: 978-1840224184

Вайлд написав «Саломею» французькою восени 1891 року, коли мешкав у Парижі. Англійською її переклав лорд Альфред Дуглас, з яким у письменника тривалий час були інтимні стосунки. Проте Вайлда переклад не задовольнив і він практично переробив його самотужки. В основу сюжету лягла біблійна розповідь про обезголовлення Івана Хрестителя, яка під пером видатного естета переросла у щось значно глибше, фантазмагоричніше. Перетворилася на клубок емоцій та темних пристрастей, який ніби витягує на світ повний місяць, що слугує і тлом, і повноправним героєм п'єси. Еротичні/гомоеротичні мотиви, біблійні алюзії, макабричні описи, символи, явні й завуальовані, — усе це становить химерне плетиво п'єси. А ілюстрації Обрі Бердслі, вступаючи у діалог або й у суперечку з текстом, творять ніби окрему смислову лінію, візуальну паралель, завдяки якій читач іще довго не може оговтатися від пережитого.

В оформленні використано ілюстрації Обрі Бердслі.

Усі права застережені. Жодну частину цього видання не можна перевидавати, перекладати, зберігати в пошукових системах або передавати у будь-якій формі та будь-яким засобом (електронним, механічним, фотокопіюванням або іншим) без попередньої письмової згоди на це **ТОВ «Видавництво Анетти Антоненко»**.

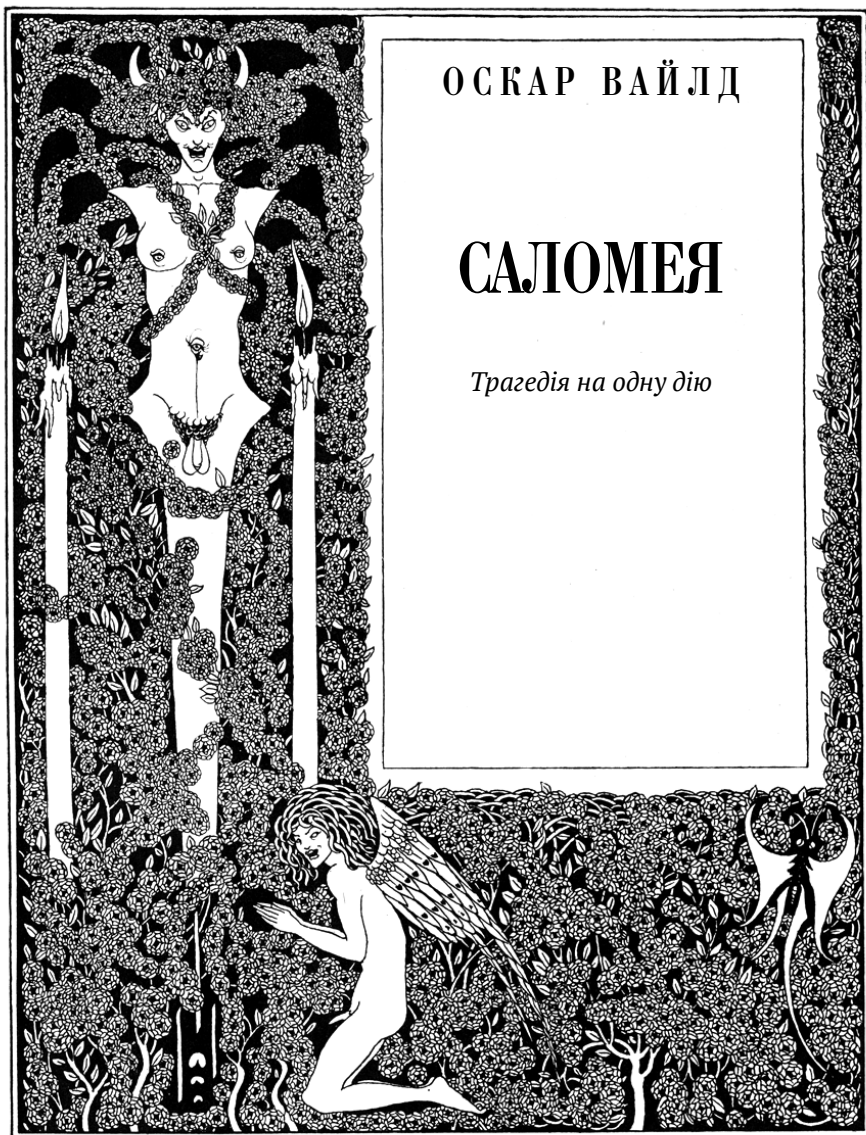
ISBN 978-617-7192-97-7
ISBN 978-617-7192-29-8
(Серія «Колекція театральна»)

© Катерина Міхаліцина,
український переклад, 2018
© «Видавництво Анетти Антоненко», 2018

ОСКАР ВАЙЛД

САЛОМЕЯ

Трагедія на одну дію

Ілюстрації Обрі Бердслі

ДІЙОВІ ОСОБИ

ІРОД АНТИПА, тетрарх Юдеї
ЙОКАНААН, пророк
ЮНИЙ СИРІЄЦЬ, капітан варту
ТИГЕЛЛІН, юний римлянин
КАППАДОКІЄЦЬ
НУБІЄЦЬ
ПЕРШИЙ СОЛДАТ
ДРУГИЙ СОЛДАТ
СЛУЖНИК ІРОДІЯДИ
ЮДЕЇ, НАЗОРЕЇ та ін.
НЕВІЛЬНИК
НААМАН, кат
ІРОДІЯДА, дружина тетрарха
САЛОМЕЯ, донька Іродіяди
НЕВІЛЬНИЦІ Саломеї

САЛОМЕЯ

У палаці Ірода. Простора галерея, що переходить у бенкетну залу. Кілька солдатів спираються на балюстраду. Праворуч — велетенські сходи, ліворуч, углибині — старий колодязь із позеленілими бронзовими стінками. Світить місяць.

ЮНИЙ СИРІЄЦЬ:

Яка ж прекрасна цього вечора царівна Саломея!

СЛУЖНИК ІРОДІЯДИ:

Поглянь на повню! Яка вона нині дивна! Ніби жінка, що постає з могили. Ніби мертва жінка. Так і уявляю, як вона шукає мертвеччини.

ЮНИЙ СИРІЄЦЬ:

Таки дивна. Мовби маленька царівна у жовтому покривалі, а ніжки в неї зі срібла. Мовби царівна, у якої не ніжки, а дві білі голубки. Так і уявляю, як вона танцює.

СЛУЖНИК ІРОДІЯДИ:

Ніби жінка, що вже померла. Дуже повільно плине.

Гамір у бенкетній залі.

Кінець безкоштовного
уривку. Щоби читати
далі, придбайте, будь
ласка, повну версію
книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ